



PRENUMERATA

kwartalna:

w. kroju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr.
Ogłoszenia o zaginionych dokumentach 17 groszy za wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Poz. 203. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie odroczenia sesji nadzwyczajnej Senatu.

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 204. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 205. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 maja 1930 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie ekspozytur celnych, otwieranych w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych.

Poz. 206. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 stycznia 1930 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych w sprawie zwinięcia Urzędu Celnego w Pucku.

WYSZEDŁ Z DRUKU Nr. 45 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 18 CZERWCA 1930 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 380 — z dnia 11 kwietnia 1930 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. o wynagrodzeniu za kwatery stałe, dostarczone przez zarządy gminne na podstawie art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

Poz. 381 — z dnia 20 maja 1930 r. o wyłączeniu gminy Naliboki z powiatu wołyńskiego w województwie nowogródzkim i o włączeniu do powiatu stołpeckiego w temże województwie.

Poz. 382 — z dnia 13 czerwca 1930 r. w sprawie zakazu przywozu kleju.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 383 — Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 13 maja 1930 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 29 lutego 1928 r. w sprawie zwrotu cel przy wywozie materiałów wybuchowych.

Poz. 384 — Robót Publicznych z dnia 26 maja 1930 r. o napięciach normalnych i o częstotliwości normalnej prądu elektrycznego.

Poz. 385 — Przemysłu i Handlu z dnia 6 czerwca 1930 r. o przyznaniu Międzynarodowej Wystawy Komunikacji i Turystyki, mającej się odbyć w Poznaniu w czasie od 6 lipca do 10 sierpnia 1930 r. włącznie, ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW:

Poz. 386 — Reform Rolnych, Skarbu i Rolnictwa z dnia 5 maja 1930 r. w sprawie sprostowania błędów w rozporządzeniu z dnia 7 stycznia 1930 r. o trybie udzielania przez Państwowy Bank Rolny długoterminowych pożyczek amortyzacyjnych w listach zastawnych na kupno gruntu na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego.

DZIAŁ URZĘDOWY.

203.

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

w sprawie odroczenia sesji nadzwyczajnej Senatu.

Na podstawie art. 37 Konstytucji odraczam sesję nadzwyczajną Senatu na dni trzydzieści. Wilno, dnia 17 czerwca 1930 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów:
(—) W. Sławek.

Zarządzenia Władz Naczelnych

204.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadaję po raz pierwszy

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

pp.: dr. Stanisławowi Tomkowiczowi, historykowi sztuki w Krakowie, za zasługi w dziedzinie ochrony zabytków sztuki i kultury polskiej, a przede wszystkim Zamku Królewskiego na Wawelu, — dr. inż. Aleksandrowi Wasutyńskiemu, profesorowi Politechniki Warszawskiej, za zasługi na polu naukowo-pedagogicznym w zakresie kolejnictwa, — ks. Stefanowi Hipolitowi Żeleńskiemu, inżynierowi i praepozytowi Kapituły Kolegiaty Ołyckiej, za zasługi na polu pracy kapłańskiej i oświatowej.

Warszawa, dnia 13 czerwca 1930 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) W. Sławek.

205.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1930 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie ekspozytur celnych, otwieranych w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych.

Na podstawie artykułów 4 i 11 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stósunek celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Celem ułatwienia przedsiębiorstwom przemysłowym obrotu towarowego z zagranicą, mogą być otwierane na prośbę tych przedsiębiorstw w ich siedzibie, na warunkach podanych niżej, ekspozytury celne, przeznaczone do odprawy niektórych towarów sprowadzanych z zagranicy wyłącznie dla potrzeb danych przedsiębiorstw przemysłowych oraz odprawy wywozowej wytworów wspomnianych przedsiębiorstw.

§ 2.

Ekspozytury celne, utworzone w siedzibie przedsiębiorstw przemysłowych, są oddziałami swych urzędów macierzystych i dokonywują odpraw celnych przywozowych i wywozowych w zakresie udzielonych im uprawnień.

§ 3.

Plac urzędowy ekspozytury celnej stanowią: taryfowa stacja kolejowa z bocznicami kolejowymi, wiodącymi do przedsiębiorstwa, pomieszczenie ekspozytury celnej, magazyny celne oraz tereny, przeznaczone dla odpraw celnych w siedzibie przedsiębiorstwa. Funkcjonariusze celni oraz organa celne, wykonywujące kontrolę czynności ekspozytury, mają wolny dostęp do wszelkich zabudowań i magazynów, znajdujących się w obrębie danego przedsiębiorstwa przemysłowego. Wstęp do zakładu przemysłowego, w którym dokonywa się fabrykacji, winien zasadniczo odbywać się w towarzystwie funkcjonariusza przedsiębiorstwa.

§ 4.

Etat osobowy ekspozytury ustala kierownik urzędu celnego w zależności od rozmiarów obrotu towarowego z zagranicą przedsiębiorstwa.

Koszta utrzymania personelu zatrudnionego w ekspozyturze, jak również koszty, związane z kontrolą czynności ekspozytury przez urząd ma-

ciarysty, zwracają Skarbowi Państwa przedsiębiorstwa przemysłowe, w których interesie utworzono ekspozytury.

§ 5.

Przedsiębiorstwo przemysłowe obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednich pomieszczeń dla ekspozytury, jako to: na kancelaryjną, magazynową i t. p. wraz z urządzeniami i przyborami, potrzebnymi do odprawy celnej.

Pomieszczenia takie stanowią lokale urzędowe ekspozytury, przeznaczone do wyłącznego jej użytku. Wymienione wyżej pomieszczenia przedsiębiorstwo obowiązane jest własnym staraniem i kosztem oświetlać, opalać, sprzątać i utrzymywać w należytym stanie.

Pozatem przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie na żądanie urzędu celnego odpowiednich mieszkań dla funkcjonariuszów celnych, zatrudnionych w ekspozyturze.

Celem wykonania prac fizycznych, związanych z odprawą celną przesyłek, przedsiębiorstwo winno dostarczyć ekspozyturze celnej własnym staraniem i na własny koszt odpowiednich sił roboczych.

§ 6.

Przesyłki przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych, a stanowiące: surowce, półfabrykaty, materiały budowlane, materiały niezbędne do utrzymania fabryki w ruchu, jako to: maszyny, ich części, narzędzia, materiały pędne i t. p., mogą być na wniosek nadawcy, wyrażony w liście przewozowym, przekazywane bezpośrednio do ekspozytur celnych. Na przesyłki takie kolej sporządza dodatkowo czwarty egzemplarz listy przekazowej, który to egzemplarz urząd celny nadawczy przesyła właściwemu urzędowi celnemu macierzystemu, niezależnie od listy przekazowej B., przesyłanej ekspozyturze. Inne towary, przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych, powinny być odprawiane w urzędach celnych granicznych lub wewnętrznych na ogólnych zasadach.

§ 7.

Przekazane do ekspozytury celnej towary odprawia personel ekspozytury lub urzędnik delegowany w tym celu każdorazowo przez urząd celny macierzysty. Które towary mogą być odprawiane przez personel ekspozytury, określa dla każdej ekspozytury Dyrekcja Cel w własnym zakresie.

§ 8.

Oddawanie przesyłek celnych z terenu stacji taryfowej na bocznicę przedsiębiorstwa winno się odbywać na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez kolej, z których jeden egzemplarz otrzymuje od kolei ekspozytura celna.

Przyjęcie przesyłek celnych przedsiębiorstwo winno potwierdzić na wykazach zdawczych z oznaczeniem w nich stanu i ilości plomb celnych, oraz dnia i godziny przyjęcia.

Przybywające do stacji taryfowej przesyłki celne drobnicowe mogą być w ramach umów bocznicowych przekazywane na bocznicę przemysłową tylko w wagonach krytych. Używanie dla przewozu takich przesyłek wagonów otwartych jest wzbronione.

Przewóz przesyłek celnych z kolejowej stacji taryfowej do przedsiębiorstwa innymi środkami poza koleją może być dokonany tylko za każdorazowym pozwoleniem urzędu celnego macierzystego i pod konwojem celnym.

W wypadkach uszkodzenia wagonu z przesyłkami celnymi, uszkodzenia lub braku plomb celnych oraz uszkodzenia lub braku przesyłek celnych, stacja taryfowa, nie będąca siedzibą urzędu celnego, zawiadamia o tem właściwy urząd celny macierzysty, celem sporządzenia wspólnie odpowiedniego protokołu. Przed sporządzeniem protokołu przy udziale funkcjonariusza urzędu celnego przesyłki takie nie mogą być przekazane przedsiębiorstwu.

§ 9.

Z chwilą przyjęcia przesyłek celnych od kolei na stacji taryfowej (§ 8) przedsiębiorstwo ponosi wobec Zarządu Cel całkowitą odpowiedzial-